

[Taanquist]

ste indlæg, at hvis det drejede sig om at ændre på områder, hvor de praktiserende læger måtte have misbrugt ordningen, så ville vi gerne være med. Men den simpleste måde at klare denne dagsorden på er ved simpelt hen bare at ophæve ordningen. Så lad os eventuelt tale om det, jeg siger om lægerne, der eventuelt har misbrugt ordningen. Hvis ministrene, socialministeren og indenrigsministeren, kan finde andre måder at opfylde dagsordenen på, så er det selvfølgelig op til dem, men det er da dem, der har skabt miseren. Det er da ikke os, der har skabt den; det er dem, der har skabt nye grupper af mennesker, der nu får en ekstra udgift. Når socialministeren nævner pensionisten med en indtægt på 125.000 kr., så er det et specielt tilfælde; det er jo ikke det, det drejer sig om. Den store gruppe af pensionister er netop pensionister, der ikke har nogen indtægter. Jeg nævnte specielt dem, der ligger lige over grænsen for at få det personlige tillæg og for at få et medicinkort. De er ikke velstillede, og de har ikke nødvendigvis 125.000 kr. om året. De har måske 50.000 kr. om året, og de har måske i forvejen fået nedtrappet deres sociale ydelser netop på grund af den indtægt, de har ud over pensionen. De må nu bære den fulde byrde af denne omlægning. Skulle ministeren lave en eller anden ordning, hvorefter også de under visse omstændigheder kan søge om at få tilskud til deres medicin, så er også det noget meget indviklet og bureaukratisk, som de nok ikke vil kunne finde ud af. Det kræver i hvert fald, at også de nu skal til at gå på socialkontoret.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Jeg synes nu ikke, at hverken hr. Ager-schous forklaring eller hr. Taanquists uddybning kastede mere lys over ordet »skadesløs«, sammenholdt med kronisk syge og pensionister. Man betragter stadig væk kronisk syge og pensionister som temmelig ensartede grupper, ensartede mennesker i samme alder med de samme behov. Det mener jeg ikke man kan tillade sig i det danske samfund.

Hr. Taanquist var inde på, hvad de konservative mener om hele sociallovgivningen. Jeg vil gerne gentage, at vi vil bruge det socialpolitiske system og sociallovene til at hjælpe dem, der har hjælp behov.

Når hr. Taanquist bruger udtrykket »sociale tilfælde« og taler om, at vi vil gøre folk til sociale tilfælde, så ved jeg faktisk ikke, hvad han mener med at gøre folk til sociale tilfælde, for det kan vel ikke være sådan, at hr. Taanquist mener, at det er nedværdigende for vore borgere at bruge vor sociallovgivning, at vore borgere, der har hjælp behov, benytter sig af de muligheder, vi som lovgivere og administratorer ude i landet stiller til rådighed for dem. Det er i hvert fald ikke vor opfattelse.

Skal man præcisere vor opfattelse lidt, når man nu er så glad for ordet »skadesløs«, vil jeg gerne på vegne af de fire regeringspartiers folketingsgrupper have lov til at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at kronisk syge og pensionister, som har mulighed for at opnå personlige tillæg til dækning af medicinudgifter, holdes skadesløse ved køb af præparater omhandlet i indenrigsministerens bekendtgørelse i Statstidende den 22. marts d.å.,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

For at gøre det helt klart: dette dagsordensforslag taler om »pensionister, som har mulighed for at opnå personlige tillæg«. Samtlige pensionister har jo mulighed for at få personlige tillæg. Der er jo ingen fast grænse. Der bliver brugt en fast grænse, men der er jo i princippet intet i vejen for, at samtlige pensionister kan få mulighed for at få personlige tillæg. Jeg vil gerne spørge, om det er således, det skal forstås: at det er samtlige pensionister.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hr. Taanquist ved godt, at der er nogle grupper af pensionister, som automatisk får